

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Божківська сільська рада
Кролевецького району
Сумської області**

с. Божок, вул. Молодіжна, 2/1,
Кролевецький район,
Сумська область, 41352

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту
регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Божківської сільської ради Кролевецького району Сумської області «Про встановлення на території Божківської сільської ради місцевих податків і зборів на 2020 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Божківської сільської ради Кролевецького району Сумської області від 17.05.2019 № 02-09/139.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань планування, бюджету, фінансів, навколишнього середовища, зв'язку, агропромислового і соціального розвитку села Божківської сільської ради та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Божківської сільської ради на 2020 рік планується встановити:

- плату за землю;
- податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортний податок;
- єдиний податок.

Щодо проекту рішення в цілому

1. Податковий кодекс України (далі - ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

30102190111549101001

Державна регуляторна служба України
ВІХ №4547/0/20-19 від 24.06.2019

Сидирівський

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення та його додатках, що не узгоджується з наведеними вище вимогами ПКУ, а саме: відсутні об'єкт та база оподаткування єдиного податку, бракує інформації щодо строків та порядку подання звітності про обчислення і сплату транспортного податку.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення або його додатках всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Пропонуємо з назви проекту рішення виключити слова «і зборів» оскільки проект рішення містить інформацію виключно щодо встановлення місцевих податків.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо забезпечити оприлюднення прийнятого рішення не пізніше як у десятиденний строк після його прийняття та підписання.

Щодо плати за землю

1. У додатку 1 «Оподаткування платою за землю» до проекту рішення розробник об'єднує земельний податок та орендну плату.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про оренду землі», відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним та Цивільним кодексами України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також, договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1. статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1. статті 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно із вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. Пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Типовим договором оренди землі, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі», визначені основні вимоги до укладання такого договору.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Таким чином, законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Отже, пропонуємо з додатка 1 до проекту рішення виключити другі підпункти пунктів 1-4 та 6.

Враховуючи вищевказане, пропонуємо в тексті проекту рішення та додатку 1 до нього замінити словосполучення «Плата за землю» на «Земельний податок» у всіх відмінках.

2. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподаткованої земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку вищевикладеним, пропонуємо у пункті 4 додатка 1 до проекту рішення або у додатку 1 до оподаткування платою за землю зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки, що знаходиться в межах населеного пункту.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

З переліку пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, наведеному у додатку 2 до оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, пропонуємо виключити пільги, передбачені із сплати податку за об'єкти нежитлової нерухомості комунальним підприємствам, установам та організаціям оскільки, відповідно до підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 ПКУ податкове законодавство України ґрунтується на принципах рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

Щодо єдиного податку

1. Додаток 4 оподаткування єдиним податком до проекту рішення містить окремі норми щодо порядку обрання, переходу та відмови від спрощеної системи оподаткування, порядку реєстрації та анулювання реєстрації платників єдиного податку, а також відповідальності платника єдиного податку, що не відповідає вимогам статті 7 ПКУ.

Отже, пропонуємо виключити пункти 8, 9, 10 з додатка 4 до проекту рішення.

2. Згідно з вимогами статті 293 ПКУ до повноважень місцевих рад відноситься встановлення ставок єдиного податку для платників податку першої та другої груп. Ставки податку для платників єдиного податку третьої групи встановлені ПКУ та не потребують встановлення рішеннями місцевих рад.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня

державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) до проекту рішення, а саме його зміст і наповнення, не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ згідно з вимогами Методики, розробник повинен оцінити важливість проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема, зазначити, які ставки податку діють на відповідній території на сьогодні, проаналізувати причини, чому розмір ставок податків потребує збільшення/залишення на існуючому рівні/зменшення, а також, охарактеризувати та оцінити сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Натомість аналіз проблем проведений розробником не в повному обсязі, що не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності, оскільки не дотримано необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі II АРВ задекларовані розробником цілі державного регулювання викладені стисло, не є вимірюваними та не у повній мірі відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Тому, вважаємо, що до альтернативних способів вирішення проблеми в АРВ доцільно було б додати третю альтернативу, а саме: «Встановлення ставок податків в меншому від запропонованого проектом регуляторного акта, розмірі».

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у числовому (грошовому) вимірі.

Також, в АРВ не обґрунтовані ставки податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання та фізичних осіб, а також не наведено алгоритм їх визначення. Насамперед це стосується максимальних розмірів ставок земельного податку за більшість земельних ділянок сільськогосподарського призначення, водного фонду, транспорту, промисловості, запасу, енергетики, грошову нормативну оцінку яких проведено, земельні ділянки за межами населених пунктів, грошову нормативну оцінку яких не проведено, а також єдиного податку для суб'єктів господарювання першої групи спрощеної системи оподаткування.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки вказаних

податків встановлюються на максимальному рівні, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V АРВ проекту рішення не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

У розділі VIII АРВ пропонуємо визначити такі обов'язкові числові показники результативності регуляторного акта, як розмір коштів та час, що витратяться суб'єктами господарювання на виконання його вимог.

Відповідно до пункту 10 Методики визначаються прогнозні значення показників результативності регуляторного акта протягом різних періодів після набрання чинності останнім.

Отже, пропонуємо в таблиці розділу VIII АРВ до проекту рішення видалити розрахунки за 2018 рік та визначити прогнозні показники результативності на I, II, III та IV квартали 2020 року.

Розділ IX АРВ не містить інформації щодо конкретних періодів проведення базового та повторного відстеження результативності дії регуляторного акта, що не узгоджується з вимогами Методики.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі - М-тест) розробником не визначено місце проведених прямих консультацій з представниками малого підприємництва, не зазначена оцінка з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання, що порушує вимоги статті 4 Закону, зокрема принципи збалансованості та передбачуваності.

Також, в наданих розрахунках відсутня більшість найменувань оцінки «прямих» витрат на виконання вимог регулювання та вартості адміністративних процедур на виконання регулювання та звітування суб'єктів малого підприємництва.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Божківської сільської ради Кролевецького району Сумської області «Про встановлення на території Божківської сільської ради місцевих податків і зборів на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України з

урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо проінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

